

गांधीनगर : अेक छत, यार दीवाल वय्े 'जुवाती' परंपरा

राजेन्द्र ज्ञानी

ऐसोसियेट प्रोफ़ेसर
समाजशास्त्र विभाग
गुजरात युनिवर्सिटी अमदावाद

सार संक्षेपः

प्रस्तुत अढ्यासमां गुजरातना पाटनगर गांधीनगरनी वस्तीशास्त्रीय आंकडाकीय माडितीनुं विश्लेषण करवामांआव्युं छे. सामान्य रीते कोरपण पाटनगरनो शहरी विस्तार अने ग्रामीण विस्तार आंतर माणपाकीय सुविधाओ साथे केवी स्थिति धरावे छे अे समजवुं अने ज्ञाणवुं अे समाजशास्त्रीय दृष्टिकोण साथे संमिलित छे आ संशोधन लेखमां गांधीनगरनुं शहरी अने ग्रामीण संदर्भमां मूल्यांकन करवामांआव्युं छे.

Key words: Census 2011, Secondary data, capital of Gujarat, urban-rural comparison, family, house hold

ग्रामीण गुजरातनी सरभामण्णीअे ग्रामीण गांधीनगरमां नोंधायेला परिवारोनी टकावारी सेन्ससमां ओछी छे. पण आ टकावारी अेटली बधी ओछी कडेवाय अेवी नथी. जेम के गुजरातना ग्रामीण विस्तारमां ६७ लाख ६५,४०३ परिवारोनी संख्या नोंधायेली छे. जेनी सामे गांधीनगरमां १ लाख ६०,४६० परिवारो छे जे टकावारीनी दृष्टिअे २.३७ टका जेटली छे.

सेन्ससमां उपलब्ध विविध आंकडाकीय माडितीने ग्रामीण क्षेत्रना संदर्भमां यकासीअे तो थोडी घण्णी केंद्रकारनी स्थिति जेवा मणे छे बरी. जेम के ग्रामीण गुजरातना कुल परिवारो पैकी २.८७ टका परिवारो अेवा छे के आ परिवारो पासे रडेवा माटे मकान छे पण मकानमां रडेता सभ्यो माटे कोर अलग रुमनी व्यवस्था नथी. धरना बधाज सदस्यो अेक छत अने यार दीवालनी भौतिक सुविधा धरावे छे. पण तेमना माटे अलायदा रुमनी सगवड ज नथी. ज्यारे गांधीनगरना ग्राम्य विस्तारनी आ अंगे वात करीअे तो गांधीनगरमां २०४४ आ प्रकारना परिवारो छे. तेमनी टकावारी १.२७ टका थाय छे. अे दशावि छे के गुजरातना ग्रामीण परिवारोनी सरभामण्णीअे गांधीनगरना ग्रामीण परिवारोनी स्थिति थोडे अंशे सारी छे. गांधीनगरना १८७ परिवारोमां परिवार सदस्य अेक ज व्यक्ति छे के जेमनी पासे इक्त मकान छे. अलग रुम नथी. परंतु अेकल व्यक्ति छोर् अलायदा रुमनी आवश्यकता तेमना माटे जरूरी नथी परंतु अे सिवायना १८५७ परिवारोनी सभ्य संख्या अेकथी वधु डोवा छतां अलायदा रुमनी व्यवस्था ज घरमां नथी. आ पैकी ३७० परिवारो अेवा छे जेमनी सभ्य संख्या पांच छे, ४८३ परिवारो अेवा छे जेमनी सभ्य संख्या ६ थी ८ सभ्योनी अने ७६ परिवारो अेवा छे जेमनी सभ्य संख्या ८ के तेथी वधु सभ्योनी छे. भारतीय समाजमां परंपरानुं वधु प्रयलन शहरी समाज करतां ग्रामीण समाजमां वधारे डोय छे. त्यारे सवाल अेवो थाय के अेक ज घर-छत अने यार दीवालो वय्े रडेती परिणीत मडिलाओनी स्थिति लाज अने मर्यादा सायववानी सामाजिक इडिओ वय्े केवी कपरी छे ?

गांधीनगरना ग्रामीण सेन्सस विस्तारना अन्य आंकडाओ अेम दशावि छे के कुल वस्तीना १८ टका परिवारो त्रण ओरडानी सगवड धरावे छे. ज्यारे सौथी वधु - ४५ टका परिवारो बे रुम अने ३३ टका परिवारो अलायदा अेक रुमनी सगवड धरावे छे. अे रीते जेतां मडतम ग्रामीण परिवारो (७८ टका) अेक के बे रुमनी अलायदी सुविधा धरावे छे. जे दशावि छे के आ परिवारो संयुक्त कुटुंबमांथी विभक्त कुटुंबमां वडेंयाया छे. ग्रामीण क्षेत्रमां ज्यारे मोटा कुटुंबमांथी परिवारो विभक्त कुटुंब तरीके छूटा थाय छे अेम समज शकाय छे. जे के ग्रामीण गुजरातनी दृष्टिअे ग्रामीण गांधीनगर करतां ग्रामीण गुजरातमां अेक के बे रुमनी अलग सुविधा धरावता परिवारोनी संख्या पांच टका वधु अेटले के ८३ टका छे.

गांधीनगरना ભાડુઆતોની સેન્સસની દૃષ્ટિએ મીમાંસા

ગાંધીનગરમાં ૪૧૯૦૨ પરિવારો ભાડાનાં મકાનમાં રહે છે. ગુજરાતમાં તેની સંખ્યા ૧૬,૪૯,૬૩૬ છે. એ મુજબ ગુજરાતની સરખામણીએ ગાંધીનગરના ભાડુઆત તરીકે રહેતા પરિવારોની સંખ્યા ૨૫ ટકા છે. એટલે વસ્તીનો ચોથો ભાગ ભાડુઆત તરીકે સેન્સસમાં નોંધાયેલો છે.

ગાંધીનગરમાં ભાડાનાં મકાનમાં સૌથી વધુ ચાર સદસ્યોવાળા પરિવાર નોંધાયેલા છે. જ્યારે પરિવારના સદસ્યોની સંખ્યા ચાર હોય ત્યારે એ સ્પષ્ટ છે કે આ સદસ્યોમાં માબાપ અને તેમના અપરણિત સંતાનો સહનિવાસ કરતા હોય. આ દૃષ્ટિએ ચાર સદસ્યોનો પરિવાર મોટાભાગે એક વ્યક્તિના આર્થિક ઉપાર્જન પર નિર્ભર હોય છે, એ સ્પષ્ટ છે. એટલે ઘણેભાગે આ પરિવાર સ્થળાંતરિત હોય છે. શિક્ષણ કે અન્ય કારણોસર ધંધા-રોજગાર અર્થે તેમણે સ્થળાંતર કર્યું હોય છે. આ આંકડાઓ ગાંધીનગર શહેર અને ગ્રામ્ય વિસ્તારના છે. જો ગાંધીનગર શહેરની વસ્તી સંરચના (DEMOGRAPHIC PROFILE) પર ધ્યાન દઈએ તો આ વાત જલદીથી સમજાય તેવી છે.

ઉદાહરણ તરીકે જોઈએ તો ગાંધીનગરમાં આવેલા સરકારી ક્વાર્ટર્સમાં વસતા કર્મચારી હોય કે અધિકારી હોય, જી-૧ ટાઈપનું ઉચ્ચ કક્ષાનું મકાન હોય કે જ-ટાઈપનું મકાન હોય, ગાંધીનગરમાં તેઓ સરકારી નોકરી મળે એટલે વસવાટ માટે આવતા હોય છે. આ પરિવારો તેમના સંયુક્ત કુટુંબના વસવાટને છોડીને ગાંધીનગરમાં નોકરીના કારણે સ્થળાંતર કરે છે. એટલે સંયુક્ત કુટુંબમાંથી વિભક્ત કુટુંબમાં રૂપાંતરિત થાય છે. ગાંધીનગર શહેરની જેમ ગાંધીનગર ગ્રામ્યમાં નોકરીની બાબતે આવી જ સ્થિતિ જોવા મળે છે. અલબત્ત ગ્રામીણ ગાંધીનગરમાં સરકારી નોકરીના કિસ્સાનું પ્રમાણ નહિવત છે. પરંતુ રોજગારીનો મુદ્દો અહીં પણ પરિવારમાં ચાર સદસ્યાના સંદર્ભમાં અસરકર્તા છે એ સમજવા જેવું છે. આ સાથે એ પણ એટલું જ સાચું કે ચાર સભ્યોવાળા પરિવારની સંખ્યા ભાડાના મકાનમાં સૌથી વધારે પ્રમાણમાં રહે છે, તો આ જ પરિવાર પોતાની માલિકીના મકાનમાં પણ સારા એવા પ્રમાણમાં વસવાટ કરે છે. જે દર્શાવે છે કે સંયુક્તમાંથી વિભક્ત કુટુંબમાં તબદીલ થયેલું ચાર સભ્યોનું કુટુંબ પોતાની માલિકીનું મકાન અન્ય કુટુંબો કરતાં વધુ ઝડપથી મેળવે છે. હા, આ સાથે એ પણ એટલું જ સાચું કે જે પરિવારો આવી રીતે પોતાનાં મકાનની માલિકી ધરાવતા થાય તેમાં તેઓ પણ સંયુક્તમાંથી નવું મકાન લેતાં કુટુંબ વિભક્ત થયેલું હોય છે.

ગાંધીનગરમાં પરિવારના ચાર સભ્યો હોય એવા ૩૧ ટકા પરિવારો ભાડાનાં મકાનમાં રહે છે. ત્યારબાદના ક્રમે ત્રણ સભ્યોના પરિવારનો ક્રમ ૧૮ ટકા અને પાંચ સભ્યોનો પરિવાર ૧૯ ટકા સાથે છે. આ પરિવારો પૈકી બે રૂમ રસોડાનાં મકાનમાં ૩૪ ટકા પરિવારો, ૧૮ ટકા અને ૩૩ ટકા પરિવારો અનુક્રમે રહે છે. જે દર્શાવે છે કે ચાર સદસ્ય પરિવાર ભૌતિક સુખ સુવિધાવાળાં મકાનોમાં વસે છે. કારણ એ કે સારી નોકરીના કારણે સારું અર્થ ઉપાર્જન તેઓ કરી શકતા હોય છે.

**અનેક પરિવારોમાં દંપતિ માટે અંગત એકાંતની પૂર્ણ બાદબાકી
સેન્સસ દર્શાવે છે અપરિણીત સંતાનોની સમસ્યા**

ગુજરાતના સેન્સસ આંકડાઓ એમ દર્શાવે છે કે રાજ્યના કુલ ૧ કરોડ ૨૧ લાખથી વધુ પરિવારો પૈકી ૩ લાખ ૩૧ હજારથી ઘણું પરિવારો એવા છે કે જેમાં વિવાહિત દંપતિ હોવા છતાં તેમની પાસે કોઈ અલગ ઓરડી જ નથી. અલબત્ત ટકાવારીની દૃષ્ટિએ એની સંખ્યા માત્ર ૩ ટકા જેટલી જ છે. પરંતુ જ્યારે પતિ અને પત્ની વચ્ચેની અંગત પળો-એકાંતની વાત આપણે વિચારીએ તો પરિસ્થિતિ સુખદ ગણી ન શકાય. ગુજરાતની સરખામણીએ ગાંધીનગરની સ્થિતિ થોડી સારી છે. જેમ કે ગાંધીનગરના કુલ ૨ લાખ ૮૭ હજાર પરિવાર પૈકી ૩૭૭૧ પરિવારોમાં વિવાહિત દંપતિ હોવા છતાં કોઈ અલગ ઓરડો નથી.

ગાંધીનગરના ગ્રામીણ અને શહેરી સેન્સસ મુજબ ગાંધીનગર ગ્રામ્ય વિસ્તારમાં કુલ ૨ લાખ ૮૭ હજાર પરિવાર પૈકી ૧ લાખ ૬૦ હજાર પરિવાર વસ્યા છે. જ્યારે શહેરી ગાંધીનગરમાં ૧ લાખ ૨૬ હજારથી વધુ પરિવારો વસવાટ કરે છે. પરિવારોની સંખ્યાની ટકાવારી જોઈએ તો, ગાંધીનગર ગ્રામીણ વિસ્તારમાં ૫૫ ટકા પરિવારો અને શહેરી વિસ્તારમાં ૪૫ ટકા પરિવારો વસેલા છે. ગાંધીનગરના શહેરી વિસ્તારની સરખામણીએ ૧૦ ટકા પરિવારો ગ્રામ્ય વિસ્તારમાં વધુ છે એમ કહી શકાય.

ગુજરાતના કુલ ૧.૨૧ કરોડ પરિવારો પૈકી ૧૩.૬૨ લાખ પરિવારો એવા પણ છે કે જેમના પરિવારમાં વિવાહિત દંપતિ નથી. ટકાવારીની દૃષ્ટિએ તેમની સંખ્યા ૬ ટકા જેટલી છે. આ એ પરિવાર છે કે જેમાં પરિવારના વડીલ તરીકે વિધુર છે કે વિધવા છે, પરંતુ પતિ-પત્ની બંને નથી. દાંપત્યજીવન ખંડિત છે. જો કે તેમની સાથે તેમના અપરણિત સંતાનો રહે છે ખરા એટલે આ પરિવારો લગભગ એકલ પરિવારની શ્રેણીમાં આવતા નથી પરંતુ જો વિવાહિત કે પરિણીત દંપતિની વાત કરીએ તો, આ પરિવારોમાં પરિણીત સંતાનો કે જે એમના જીવનસાથી સાથે રહેતા હોય એવી સ્થિતિ નથી.

गांधीनगरનો આ દષ્ટિએ વિચાર કરીએ તો ગાંધીનગરમાં આવા ૩૧,૨૧૯ પરિવારો વસે છે. જેમાં ગ્રામીણ ગાંધીનગરમાં ૧૮,૬૮૦ પરિવારો અને શહેરી ગાંધીનગરમાં ૧૨,૫૩૯ પરિવારો થાય છે. આ આંકડાઓને આપણે વધુ વિવરણ સાથે સમજવા જેવા છે. અલબત્ત આ આંકડા સેન્સસ દ્વારા તો દરેક પરિવારમાં વૈવાહિક જીવન જીવતા સદસ્યો અને ઓરડાઓની સ્થિતિનું જ બયાન કરે છે. પરંતુ આંકડાઓની પેલે પાર જો સામાજિક દષ્ટિકોણથી વિચારવામાં આવે તો ગુજરાત અને ગાંધીનગર બંનેના પરિવારોમાં વિવાહિત સદસ્યોની વિગતો સાથે એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ગુજરાતમાં સંતાનોના લગ્નની એક બહુ મોટી સામાજિક સમસ્યા ચર્ચાઈ છે તે સહેજ પણ ખોટી નથી. આંકડાઓ દ્વારા સ્પષ્ટ થાય છે કે ગાંધીનગર અને ગુજરાતના અનેક પરિવારોમાં અપરિણીત સંતાનોની એક સમસ્યા છે. અથવા તો જો સંતાનો પરિણીત હોય તો પણ દાંપત્યજીવનમાં મુશ્કેલી છે, એથી તેઓ વૈવાહિક દષ્ટિએ પરિણીત હોવાનો દરજ્જો ધરાવતા હોવા છતાં એક છતાં નીચે સહિયારું જીવન પતિ અને પત્ની તરીકેનું જીવન જીવતા નથી. પતિ-પત્ની કાયદેસર હોવા છતાં તેમની વચ્ચે દાંપત્યજીવનમાં ખટરાગ છે.

જો કે આ એક કાચી ધારણા જ છે, પરંતુ કાચી ધારણા ઉપલબ્ધ આંકડાઓના વિવરણમાંથી જ ઉપલબ્ધ થાય છે એ દષ્ટિએ ધારણા ભલે હોય, પરંતુ એ સત્યની ખૂબ જ નજીક છે. પતિ-પત્નીના સંબંધો, પરિવાર અને ઓરડાની સ્થિતિના આંકડામાંથી આજે બૃહદ ગુજરાતની સ્થિતિ અહીં ચર્ચાઈ છે.

મકાન માલિકી તો ખરી પણ સ્થિતિ 'નો રૂમ'ની !!

ગામડાં પણ હવે શહેરના માર્ગે

ગાંધીનગરમાં ૧૬૩૪ પરિવારો મકાનના માલિક તો છે પરંતુ મકાનમાં કોઈ અલગ રૂમ જ નથી. આ પૈકી ૩૬૯ પરિવારો એવા છે કે જેમના કુટુંબમાં સભ્ય સંખ્યા ૬ કે ૮ સભ્યોની છે. તો ૨૯૧ પરિવારો એવા છે કે જેમની સભ્ય સંખ્યા પાંચની હોવા છતાં અલાયદા ઓરડાની સ્વતંત્રતા છે. તેવી જ રીતે ૩૬૩ પરિવારોની સભ્ય સંખ્યા ચાર સદસ્યોની હોવા છતાં મકાન માલિકીમાં કોઈ અલાયદા રૂમની વ્યવસ્થા જ ગેરહાજર છે ! અલબત્ત ગાંધીનગર ગ્રામીણ વિસ્તારની આ માહિતીને ટકાવારીની દષ્ટિએ જોઈએ તો કુલ ૧,૪૫,૦૦૦ મકાન માલિક પરિવારો પૈકી એક પણ અલાયદા ઓરડાની અગવડ ધરાવતા પરિવારોની ટકાવારી માત્ર ૧.૧૨ ટકા જ થાય છે. જ્યારે ગ્રામીણ ગુજરાતમાં આ સ્થિતિ બમણી છે. ગ્રામીણ ગુજરાતના ૬૨ લાખ પરિવારોમાંથી અલગ ઓરડાની સુવિધા ન હોય તેવા પરિવારોની સંખ્યા ૧ લાખ ૮૧ હજાર એટલે ૨.૮૮ ટકા જેટલી છે. આ દષ્ટિએ ગાંધીનગર ગ્રામ્યની સ્થિતિ થોડી સારી છે એમ કહી શકાય.

અલાયદા ઓરડાની અગવડ હોય અથવા મકાનની માલિકીમાં એકથી વધારે ઓરડા હોય એવી સ્થિતિ આપણે ચકાસીએ તો ૪૫,૯૧૪ પરિવારો પાસે એક રૂમનું મકાન છે. અને ૬૬,૨૮૬ પરિવારો પાસે બે રૂમનું માલિકીનું મકાન અને ૨૬,૨૩૨ પરિવારો પાસે ત્રણ રૂમનાં મકાનની માલિકી છે. આ પરિવારોની સભ્ય સંખ્યાના આધારે આપણે વિગતોને સમજવા જેવી છે.

ગાંધીનગર ગ્રામીણ વિસ્તારના કુલ ૧,૪૫,૦૦૦ પરિવારો મકાન માલિક તો ખરા પરંતુ ૪૫,૯૧૪ પરિવારો પાસે માલિકીનાં મકાન છતાં ઓરડો એક જ છે. તેમની ટકાવારી ૩૧ ટકા જેટલી છે જે દર્શાવે છે કે ગાંધીનગરના ગ્રામીણ પરિવારોમાં દર દસ ગ્રામીણ પરિવારે ત્રણથી વધુ પરિવાર મકાન માલિક હોવાનો સંતોષ લઈ શકે છે પરંતુ આ માલિક પાસે વધારાનો એક પણ ઓરડો નથી. આ પરિવાર માટે દીવાન ખંડ, મહેમાન ખંડ, આરામ ખંડ કે શયન ખંડ જે ગણો તે માત્ર એક જ ઓરડામાં ગણી શકાય એમ છે. તો એવી જ રીતે ૪૫ ટકા પરિવારો એવા છે કે જેમની પાસે બે રૂમની સુવિધા છે.

પરંતુ આંકડાઓને બારીકાઈથી ચકાસીએ તો સ્પષ્ટ થાય છે કે આવી સવલત ધરાવતા પૈકીનાં બાવન ટકા કુટુંબો એવા છે જેમની સભ્ય સંખ્યા પાંચથી આઠ સભ્યોની છે. આંકડા એમ દર્શાવે છે કે પાંચથી આઠ સભ્યોની સંખ્યા ધરાવતા પરિવારોને મકાન માલિકીના સંદર્ભમાં જોવામાં આવે તો આવા પરિવારો સૌથી વધુ પ્રમાણમાં છે. એની પાછળનું એક કારણ 'અમે બે, અમારા બે'નું પરિવાર કલ્યાણનું સૂત્ર ગણાવી શકાય. તેમ છતાં 'માલિક'ની સ્થિતિમાં પણ તેમની પાસે વપરાશની વ્યવસ્થા મકાનમાં અપૂરતી છે એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે.

ગ્રામ્ય ગાંધીનગરના આંકડાઓ એમ પણ દર્શાવે છે કે કુલ ૧, ૪૫, ૧૯૫ મકાન માલિકો પૈકી ૮૫ ટકા મકાન માલિકો એક પણ વધારાનો રૂમ ન હોય તેવાં મકાન કે એક જ રૂમનાં મકાન કે બે રૂમનાં મકાનની માલિકી ધરાવે છે. શહેર એટલે નાનાં મકાનો અથવા તો ફ્લેટ-ઓપાર્ટમેન્ટની દુનિયા અને ગામ એટલે મકાનની વિશાળતા એવી માન્યતા સદંતર ભૂતકાળ બની ગઈ છે એમ કહીએ તો ખોટું નથી. આંકડાઓને પેલે પાર આખી વાતને જોઈએ તો એક શેર કહી શકાય.

ન હો કમીઝ તો પાંવ સે પેટ ઢક લેંગે,
યે લોગ કિતને મુનાસિબ હૈ ઈસ સફર કે લિએ !